

# Siřejovice | Detail mlýnu

## Identifikační údaje

|                               |  |
|-------------------------------|--|
| <b>Adresa</b>                 | Siřejovice<br>-<br>410 02                                  |
| <b>Okres</b>                  | Litoměřice   |
| <b>Katalogové číslo</b>       | P 24   |
| <b>Katastrální území</b>      | Siřejovice   |
| <b>GPS</b>                    | 50° 28' 43.4"<br>14° 4' 56.2"                              |
| <b>Mapová značka</b>          | Holandský / Ruiny objektu,<br>zbytky stěn                  |
| <b>Poloha vůči obci</b>       | 800 m V od obce  |
| <b>Číslo kulturní památky</b> | 43236/5-2293 z r. 1964<br><a href="#">otevřít list NPÚ</a> |
| <b>Přístupnost</b>            | Volně přístupný  |
| <b>Rok stavby</b>             | 1843   |
| <b>Rok zániku</b>             |  |



## Stručný popis

Nejstarší zmínka o mlýnu holandského typu nad obcí Siřejovice je z roku 1843, kdy v něm mlel Ignaz Bertoni. V mlýně o jednom složení pracoval sám. Stavba je trojpodlažní, postavená ze světlé opuky a cihel. podle katastrální mapy z roku 1847 má neobvyklý půdorys, půlkruh s pravoúhlým výběžkem k severu. To by znamenalo, že se již při stavbě počítalo s využitím pouze jihozápadních až jihovýchodních větrů. Dlohodobé sledování směru větrů na nejbližší měřicí stanici v Doksanech ukazuje, že opravdu černost větrů z JZ je asi 4x větší než ze severu a nejméně fouká od JV. Mlýn pracoval do roku 1870. Průměr mírně kuželové stavby je 8,5 m, výška 12 m. Objekt má výjimečných 22 oken zaklenutých cihlami. Poslední mlynář Kunze nechal mlýn zpustnout a roku 1870 ho prodal průmyslníkovi Tschinkelovi, který ho přestavěl v novogotickém stylu na výletní letohrádek, kterému se začalo říkat Windsor. Koruna mlýna dostala cihlové cimbuří a k mlýnu byla přistavěna další budova. Průmyslník však brzy zkrachoval a stavba začala pustnout. Ještě v době první světové války sloužila stavba jako noclehárna pro sezónní dělníky. Dnes zůstalo z volně přístupného mlýna či letohrádku pouze obvodové, značně poškozené zdivo. V restituci vrácenou stavbu by bylo potřeba zakonzervovat, neboť tvoří pěknou krajinnou dominantu nad dálnicí Praha-Drážďany.

Pokorný:

. Na návrší nedaleko od okresní silnice, vedoucí do Keblic, ve vzdálenosti asi 850 m na východ od středu návsi v Siřejovicích, stojí dosud budova bývalého letohrádku. Pro centrální jeho část, věž, byl adaptován někdejší okrouhlý větrný mlýn. Stál zde roku 1843 na pozemkové parcele č. 307 (stavební parcele č. 40). Jak můžeme soudit z katastrální mapy té doby (535), měl neobvyklý půdorys, půlkruh s pravoúhlým výběžkem k severu. Tento obilní mlýn mlel až do roku 1870 pro okolí, zejména pro obce Vrbičany, Keblice a Siřejovice. Větrným mlynářem na rustikální pozemkové parcele č. 307 v trati Beim kleinen Bergl byl roku 1843 Ignáz Bertoni (534), jemuž v Siřejovicích až později na stavební parcele č. 40 je zapsán dům čp. 38 (535). Větrný mlýn měl jedno složení a vedle mlynáře nezaměstnával dalšího pracovníka. Ani Oceňovací katastrální elaborát (536), ani sumář Oceňovacího operátu stabilního katastru (537) neuvádějí, jaká byla roční výroba tohoto větrného mlýna. Posledním mlynářem byl Kunze. Ten prodal mlýn průmyslníku Tschinkelovi, jenž dal mlýn adaptovat a přistavěl budovy letohrádku (538). Po úpadku Tschinkelově byl letohrádek opuštěn. Za první světové války sloužila stavba k ubytování sezónních zemědělských dělníků, pak zvolna chátrala. Pro objekt udržel se název Na Větrníku (539) nebo Windsor (540). Lokalita leží v nadmořské výšce cca 225 m (541).

Dnes stojí jen okružní zdivo bez střechy (542). Pozemková parcela náleží MNV Siřejovice a obhospodařuje ji místní JZD (543). (533) GÚ-ÚAGK, SK, katastrální mapa i.č. 6904, 1847 (stav roku 1843), list IV (Siřejovice).

(534) SÚA, SK, duplikát, 110, 30, Schiržowitz, Grund-Parzellen-Protocol, 1843.

(535) Tamtéž, Bau-Parzellen-Protocol, 1843.

(536) Tamtéž, Catastral-Schätzungs-Elaborat.

(537) GÚ-ÚAGK, SK, Oceňovací operát SK, sumáře Industrieller Gewerbestand, kraj Litoměřický.

(538) Fotografie z roku 1913 (dar MNV v Siřejovicích) je uložena v GÚ-ČSAV. Stav objektu po adaptaci a přístavbách je patrný

na katastrální mapě z roku 1875; GÚ-ÚAGK,(Siřejovice).

(539) GÚ-ČSAV, VM-Č, sdělení rady MNV v Siřejovicích z 13. 2. 1956 (zn. 9/56-H) se zakládá na obecní kronice.

(540) Hlavní pomístní názvy kraje Ústeckého, 1. vydání, Praha 1957, 73 :11. Windsor, zřícenina 0,8 km východně od obce Siřejovice.

(541) Státní mapa 1:5000 - odvozená, list Litoměřice 4-8, 1954.

(542) Správa ředitele národní školy v Siřejovicích J. Zápala (GÚ-ČSAV, VM-Č.), zasláná dr. J. Vařekou. Od J. Zápala pochází i stať o větrném mlýně v místní kronice.

(543) Sdělení MNV v Siřejovicích (Tietze) z 11.8. 1970.

## Historie

**Historie** Pokorný:

**obecně** Na návrší nedaleko od okresní silnice, vedoucí do Keblic, ve vzdálenosti asi 850 m na východ od středu návsi v Siřejovicích, stojí dosud budova bývalého letohrádku. Pro centrální jeho část, věž, byl adaptován někdejší okrouhlý větrný mlýn. Stál zde roku 1843 na pozemkové parcele č. 307 (stavební parcele č. 40). Jak můžeme soudit z katastrální mapy té doby (535), měl neobvyklý půdorys, půlkruh s pravouhlým výběžkem k severu. Tento obilní mlýn mlel až do roku 1870 pro okolí, zejména pro obce Vrbičany, Keblice a Siřejovice. Větrným mlynářem na rustikální pozemkové parcele č. 307 v trati Beim kleinen Bergl byl roku 1843 Ignáz Bertoni (534), jemuž v Siřejovicích až později na stavební parcele č. 40 je zapsán dům čp. 38 (535). Větrný mlýn měl jedno složení a vedle mlynáře nezaměstnával dalšího pracovníka. Ani Oceňovací katastrální elaborát (536), ani sumář Oceňovacího operátu stabilního katastru (537) neuvádějí, jaká byla roční výroba tohoto větrného mlýna. Posledním mlynářem byl Kunze. Ten prodal mlýn průmyslníku Tschinkelovi, jenž dal mlýn adaptovat a přistavěl budovy letohrádku (538). Po úpadku Tschinkelově byl letohrádek opuštěn. Za první světové války sloužila stavba k ubytování sezónních zemědělských dělníků, pak zvolna chátrala. Pro objekt udržel se název Na Větrníku (539) nebo Windsor (540). Lokalita leží v nadmořské výšce cca 225 m (541).

Dnes stojí jen okružní zdivo bez střechy (542). Pozemková parcela náleží MNV Siřejovice a obhospodařuje ji místí JZD (543).

(533) GÚ-ÚAGK, SK, katastrální mapa i.č. 6904, 1847 (stav roku 1843), list IV (Siřejovice).

(534) SÚA, SK, duplikát, 110, 30, Schiržowitz, Grund-Parzellen-Protocol, 1843.

(535) Tamtéž, Bau-Parzellen-Protocol, 1843.

(536) Tamtéž, Catastral-Schätzungs-Elaborat.

(537) GÚ-ÚAGK, SK, Oceňovací operát SK, sumáře Industrieller Gewerbestand, kraj Litoměřický.

(538) Fotografie z roku 1913 (dar MNV v Siřejovicích) je uložena v GÚ-ČSAV. Stav objektu po adaptaci a přístavbách je patrný na katastrální mapě z roku 1875; GÚ-ÚAGK,(Siřejovice).

(539) GÚ-ČSAV, VM-Č, sdělení rady MNV v Siřejovicích z 13. 2. 1956 (zn. 9/56-H) se zakládá na obecní kronice.

(540) Hlavní pomístní názvy kraje Ústeckého, 1. vydání, Praha 1957, 73 :11. Windsor, zřícenina 0,8 km východně od obce Siřejovice.

(541) Státní mapa 1:5000 - odvozená, list Litoměřice 4-8, 1954.

(542) Správa ředitele národní školy v Siřejovicích J. Zápala (GÚ-ČSAV, VM-Č.), zasláná dr. J. Vařekou. Od J. Zápala pochází i stať o větrném mlýně v místní kronice.

(543) Sdělení MNV v Siřejovicích (Tietze) z 11.8. 1970.

## Architektura

|                                       |                   |
|---------------------------------------|-------------------|
| <b>Stav nemovitosti</b>               | Zřícenina         |
| <b>Typ</b>                            | Holandský         |
| <b>Dominantní stavební konstrukce</b> | Zděná - cihlová   |
| <b>Historické prvky</b>               | <b>Exteriér</b>   |
|                                       | • Kamenické prvky |

## Parametry

Siřejovice, ruina, po mlýnu zámeček, úplně zarostlé, špatný přístup  
V od obce cca 700 m, nad dálnicí

- vnitřní průměr 6,9 m, zdi 0,9 m u země, nahoře cca 0,7,
- přízení: dvoje dveře proti sobě, na každé straně mezi dveřmi 3 okna o velikosti 0,85 x 0,35
- první i druhé patro 8 oken, válcová stavba
- přílehlá budova cca 4 x 4 m, o patro nižší než mlýn
- materiál opuka a cihla, (cihla okolo oken, klenby)
- výška cca 12 m, ozdobné věžičky

Technologie

### Technologické vybavení

### Popis technologického vybavení

### Technologické vybavení

### Stopy po neexistující mlýnské technologii

### Doplňkový provoz

### Doplňkový provoz - popis

### Historické prvky

### Parametry



Literatura a prameny Zajímavosti Ostatní Fotogalerie Základní obrázky



Současné fotografie - objekt v krajině



Současné fotografie -



exteriér - detaily stavebních prvků



Současné fotografie -



interiér - detaily stavebních prvků



Současné fotografie -



interiér

Historické fotografie a pohlednice





Historické mapy

